

oordeel van de bevoegde werkers in onze Maatschappij verkregen, zijn door die hervorming alleen mogelijk geworden. En nog kan er op worden voortgebouwd. Dat is een voldoening, die ik mij niet laat bederven door klakkeloos neergeworpen verwijten, die in geen feiten bewijs vinden. Als collega DE JAGER werkelijk belang stelt in onze Maatschappij, en ik moet dat aannemen, laat hij dan eens bij mij komen praten. Dan zal ik hem in een uurtje zooveel van haar weg en werk vertellen, als hij zich nooit heeft voorgesteld.

20. Collega DE JAGER spreekt over de rechtspraak, die zijns inziens er ook al bijgesleept is. Spreekt over dikke woorden, als het hoofdbestuur zich gebruikmaking door de regeering voorstelt.

Wat collega DE JAGER toch op de hoogte is. Zou hij niet liever maar wat afwachten en het hoofdbestuur, bijgestaan door zijn commissies, een poosje tijd laten en vertrouwen schenken? Met de stukken van collega DE JAGER komt de Maatschappij niet verder.

Den Haag, 13 Juni 1920.

A. SIKKEL AZN.

VOORSTEL B VAN HET HOOFDBESTUUR.

Er zijn alijd menschen, die precies weten, wat een ander *bedoeld* heeft, beter dan deze zelf, die er overigens toch het naaste aan toe is het te weten. Tot deze veel-wetende schepselen behoort ook collega DE JAGER, zooals blijkt uit zijn ingezonden stuk in het nummer van 12 Juni. Ondanks het feit, dat het hoofdbestuur zelf nadrukkelijk het tegendeel mededeelde, weet hij (bldz. 2176 regel 12 v. o. en volgg.) „het hoofdbestuur bedoelt ongetwijfeld het laatste, d. i. dat het hoofdbestuur niet zal blijven de uitvoerder van de besluiten der algemeene vergadering, maar dat wij zullen krijgen een leidend dagelijksch bestuur, zooals wij dat bij de vakvereenigingen kennen.”

Het is niet gemakkelijk dergelijke helderziendheid te bestrijden; het hoofdbestuur moge naar waarheid verklaren, dat het die bedoeling niet had; het moge er op wijzen, dat in de voorstellen of de toelichting niets voorkomt, dat er op doelt aan algemeene vergadering en hoofdbestuur iets van hun tot nu geldende bevoegdheden te ontnemen, het geeft niets, want dr. DE JAGER kent de eigenlijke bedoeling van het hoofdbestuur beter, dan dit, door dr. SIKKEL gebiologeerde college van onzelfstandigen en onervarenen haar zelf kent.

Afgezien van het voorstel om de bij aanneming van voorstel b in het huishoudelijk reglement noodzakelijk geworden wijzigingen voor een beperkten tijd door het hoofdbestuur te laten redigeeren, een voorstel, dat om zuiver praktische redenen gedaan wordt en met de bedoeling van voorstel b zóó weinig te maken heeft, dat de verwerping zonder eenig bezwaar met de aanneming van het laatste gepaard kan gaan — afgezien hiervan is in het voorstel b niets anders te lezen, dan *dat het hoofdbestuur voorstelde de beperkte bevoegdheden van het tegenwoordige dagelijksche bestuur over te dragen aan een dagelijksch bestuur van bezoldigde personen en dan nog niet eens ten volle, doch afgebakend door door het hoofdbestuur vastgestelde instructies.*

Nu kan men meenen, dat ook deze regeling niet te aanvaarden is, en van verschillende zijden is deze meening geuit en het hoofdbestuur heeft, zooals blijkt uit zijn in deze aflevering afgedrukte verklaring, besloten hieraan tegemoet te komen en het kon dit doen zonder van *zijn eigenlijke bedoeling* af te wijken, omdat deze *geen andere was, dan te voorzien in de volstrekt onmisbare werkkrachten*, om in het belang van geneeskunst en geneeskundigen stand meer en beter te kunnen arbeiden dan tot dusver mogelijk bleek en aan de in dit opzicht steeds groeiende eischen het hoofd te kunnen bieden. Natuurlijk was daarbij een regeling noodig, waardoor van de aan te stellen werkkrachten een zoo voordeelig mogelijk gebruik werd gemaakt om snel en degelijk werk te verkrijgen en het hoofdbestuur zooveel mogelijk te ontlasten. Heeft het hoofdbestuur aanvankelijk gemeend, dat het gewenscht zou zijn hiertoe een dagelijksch bestuur van bezoldigde en dus steeds beschikbare personen, *met beperkte bevoegdheid* in te stellen, de hiertegen ingebrachte bezwaren hebben het doen zoeken naar een

andere regeling. Het meent hierin thans te zijn geslaagd op een wijze, die de bezwaren wegneemt en toch aan de eigenlijke bedoeling beantwoordt.

Alleen als men van dit éénig juiste standpunt uit de voorstellen bekijkt, kan men tot een zuiver oordeel komen, niet wanneer men, zooals dr. DE JAGER, een ander bedoelingen in de schoenen schuift, die hij niet heeft, en die dan als maatstaf gaat gebruiken voor de beoordeeling zijner handelingen.

Nu dr. DE JAGER weer zoo het schrikbeeld van een zuivere vakvereniging op den voorgrond brengt, waar de leden eenvoudig het wachtwoord der leiders zouden hebben te volgen, wil ik nog eens met nadruk er op wijzen, dat noch aan rechten en bevoegdheden der algemeene vergadering, noch aan die van het hoofdbestuur ook maar eenigszins getornd wordt. Ik tart dr. DE JAGER in de voorstellen ook maar het geringste aan te wijzen, dat hem het recht zou geven, dat te beweren. Beter lezen en minder gauw klaar zijn met „zekerheid” omtrent andermans bedoelingen zij hem warm aanbevelen! Ten slotte is ook het geheele hoofdbestuur hierin eensgezind, dat het niet *wil*, dat de Maatschappij een zuivere vakvereniging worde, dat het niets liever wenscht dan dat zij zich ook zal blijven wijden aan vraagstukken van wetenschap en andere groote belangen der samenleving, waarop de geneeskundigen een invloed ten goede kunnen oefenen, uit hoofde van hun wetenschappelijke deskundigheid. Dat dit beter zal kunnen geschieden, als de Maatschappij over meer werkkraft beschikt, verhoogt voor het hoofdbestuur is niet geringe mate de wenschelijkheid, dat de voorstellen worden aangenomen.

Utrecht, 13 Juni 1920.

H. G. HAMAKER.

HET VOORSTEL ALKMAAR IN ZAKE HET MAATSCHAPPIJGEBOUW.

Een enkel woord naar aanleiding van de laatste zinsnede van het ingezonden stuk van collega L. DE JAGER in dit *Tijdschrift* van 12 Juni. De afdeling Alkmaar e. O. heeft tot indiening van haar voorstel omtrent het aankopen van het Maatschappijgebouw besloten in haar vergadering van 23 Maart; den 27sten Maart verscheen de beschrijvingsbrief voor de algemeene vergadering in het *Tijdschrift*. Het voorstel was een uitvloeisel van den wensch, geuit door den voorzitter van het hoofdbestuur in de buitengewone algemeene vergadering van 23 December 1919 te Utrecht, dat voor bedoelden aankoop spoedig en rijkelijk gelden zouden mogen binnenvloeien. Het plan is dus volstrekt niet zoo merkwaardig, als coll. DE JAGER meent. Het spreekt van zelf, dat, indien voorstel B van het hoofdbestuur in zijn geheel wordt aangenomen, en daarmede de zetel der Maatschappij uit Amsterdam wordt verplaatst, het voorstel der afdeling Alkmaar komt te vervallen. Dit was echter geen reden, om het reeds van te voren in te trekken, en zoo heeft het, te midden van den „choc des opinions” als nagekomen voorstel op den beschrijvingsbrief geplaatst, collega DE JAGER aan geen andere mogelijkheid doen denken, dan dat men daar in Alkmaar al heel stevig is ingedut.

Limmen, 13 Juni 1920.

W. J. ROOS VAN DEN BERG.

DE AANGIFTE-FORMULIEREN VOOR ONGEVALLLEN.

Ik weet niet, of de ontstemming van collega VERWEY over het in duplo invullen der aangifte-formulieren voor ongevallen door velen gedeeld wordt. Indien dit zoo mocht zijn, kan eenige toelichting over het doel dier invulling mogelijk van nut zijn.

Voor de rijksverzekeringsbank wordt slechts één formulier ingevuld. Op de bank geschiedt, hetgeen VERWEY wenscht. Daar worden de vele afschriften, die noodig zijn, „door beambten goedsmoeds vervaardigd”. Het andere formulier is voor de arbeidsinspectie bestemd en wordt ingevolge art. 61, slot, der Ongevallenwet door het postkantoor naar den inspecteur gezonden, ten einde dezen in staat te stellen, onderzoek te doen naar de beveiligingsmaatregelen op de werkplaats, waarvan de ondeugdelijkheid soms door het ongeval aan het licht komt. Omdat zoowel het onderzoek door de bank, als dat door de arbeidsinspectie belangrijk in waarde ver-